

Wspieranie osób transpłciowych

Celem niniejszej ulotki jest pomoc pracownikom pogotowia ratunkowego w pracy z osobami transpłciowymi. Wiemy, że wiele osób nie jest odpowiednio przygotowanych do pracy z pacjentami transpłciowymi, co powoduje, że w kontaktach z nimi milkną lub boją się powiedzieć coś nieodpowiedniego.

Ulotka ta została stworzona w celu zwiększenia świadomości i wyjaśnienia najlepszych praktyk. Prosimy zachować niniejszą ulotkę w łatwo dostępnym miejscu, gdyż mamy nadzieję, że będzie ona pomocna.

Zrozumienie terminologii

Osoba transpłciowa: osoba, której tożsamość płciowa lub zachowanie różni się od tych standardowo kojarzonych z płcią przypisaną w momencie urodzenia.

Transpłciowy mężczyzna: osoba przechodząca zmiany, aby stać się mężczyzną.

Transpłciowa kobieta: osoba przechodząca zmiany, aby stać się kobietą.

Transseksualista: starszy termin określający osobę, która występuje o zmianę płci lub ją zmieniła.

Crossdresser: osoba, która przejawia upodobania noszenia ubrań kojarzonych z płcią przeciwną dla własnej wygody i przyjemności. Termin ten zastępuje określenie „transwestyta”.

Interseksualista: osoba urodzona z anatomią płciową, która nie pasuje do „standardowych definicji” płci żeńskiej i męskiej.

Ekspresja płciowa: to, w jaki sposób osoba prezentuje lub wyraża swoją tożsamość innym ludziom.

Osoba niebinarna: osoba nie identyfikująca się wyłącznie jako mężczyzna lub kobieta. Przykładem mogą być osoby neutralne płciowo, gender fluid, pangender, polygender lub bigender.

Okres przemiany: czas, w którym osoba zaczyna żyć w zgodzie z płcią, z którą się identyfikuje, a nie płcią przypisaną w momencie urodzenia.

Operacja zmiany płci: zabieg chirurgiczny zmieniający ciało tak, by bardziej oddawało tożsamość płciową danej osoby.

Certyfikat uznania płci (Gender Recognition Certificate): certyfikat uznania płci (Gender Recognition Certificate - GRC) poświadcza prawną przynależność osoby do nabytej płci.

Dysforia płciowa

Większość osób transpłciowych doświadczyło zaburzenia zwanego dysforią płciową, zanim zaczęła się ich historia z transpłciowością. Dysforia płciowa definiowana jest przez NHS jako:

Dysforia płciowa definiowana jest przez NHS jako:

„Dysforia płciowa jest zaburzeniem, w którym osoba odczuwa dyskomfort lub cierpienie z powodu niezgodności między płcią biologiczną a tożsamością płciową.”

Wielu ludzi doświadczających dysforii płciowej mówi o napiętnowaniu dotyczącym ich po ujawnieniu problemu. Strach przed negatywną reakcją lub niepotraktowaniem ich poważnie powstrzymuje wiele osób przed szukaniem pomocy.

Ci jednak, którzy decydują się na leczenie i rozpoczynają przemianę, odbierają proces jako długi i wymagający wiele wsparcia. Czas oczekiwania na leczenie trwa często kilka lat.

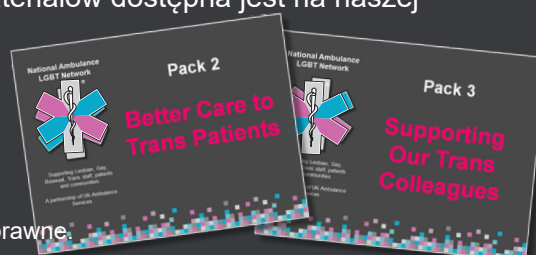
Niektóre osoby transpłciowe mogą odczuwać strach przed ujawnieniem swojej tożsamości przed pracownikami medycznymi z powodu przebytych złych doświadczeń lub przekonań, iż będzie miało to wpływ na ich proces przemiany.

The National Ambulance LGBT Network stworzyło szeroki zakres materiałów i zajęć z rozwoju zawodowego. Całość materiałów dostępna jest na naszej stronie internetowej pod adresem:

www.ambulanceLGBT.org

Copyright © NALGBTN, 2018

Niniejsza ulotka została opracowana w lipcu 2018 roku i wszelkie informacje w czasie druku były poprawne.

Niniejsza ulotka została opracowana przez **National Ambulance LGBT Network**

Jesteśmy wdzięczni South East Coast Ambulance Service (Pogotowie ratunkowe South East Coast) i Yorkshire Ambulance Service (Pogotowie ratunkowe Yorkshire) za hojne sfinansowanie niniejszej ulotki.

Zrozumienie nierówności zdrowotnych

Oprócz zrozumienia części terminologii pomocne może być także zastanowienie się nad nierównościami zdrowotnymi, jakich często doświadczają osoby transseksualne.

- **81%** ankietowanych osób było nękanym w sposób cichy (np. poprzez szeptanie na ich temat lub natarczywe przyglądanie się)*
- **84%** doświadczyło myśli samobójczych*
- **53%** dokonało samookaleczenia*
- **36%** doświadczyło ciężkiej depresji*
- **12%** w ciągu ostatniego roku zostało zaatakowanych fizycznie przez kolegę w pracy lub klienta**
- **51%** ukrywało swoją tożsamość w pracy w obawie przed dyskryminacją**
- **25%** doświadczyło bezdomności**
- **86%** transpłciowych pracowników pogotowia ratunkowego zgłasza doświadczenia „negatywnych zachowań” w porównaniu ze średnią LGBT wynoszącą **45%**[^]

* Trans Mental Health Study, 2012

** Stonewall LGBT in Britain, Trans Report, 2018

[^] NALGBTN Staff Survey, 2018

Gwiazda życia (ang. Star of Life) trans

W roku 2018 National Ambulance LGBT Network wprowadziła symbol gwiazdy życia trans, aby podnosić świadomość i okazywać poparcie dla społeczności osób transpłciowych.

Wskazówki dobrej praktyki

Badania wskazują, że 41% osób transpłciowych odczuwa brak zrozumienia ze strony personelu medycznego w zakresie poszczególnych potrzeb zdrowotnych związanych z transpłciowością**. Wiemy, że pracownikom pogotowia ratunkowego brakuje pewności siebie podczas zajmowania się osobami transpłciowymi, co może wywoływać zawstydzenie, które przez pacjenta może zostać odebrane jako brak zrozumienia. Kilka prostych kroków może pomóc Ci lepiej radzić sobie w takich sytuacjach, a także lepiej wykonywać swoją pracę.

- Zwracaj się do pacjenta formą płci, z którą chce być identyfikowany lub używaj form neutralnych płciowo. Zapytaj pacjenta, jaki jest jego „preferowany zaimek”.
- Zadbaj o to, aby przez cały czas zachowywać godność i szacunek.
- Nie zadawaj wścibskich pytań, chyba że jest to odpowiednie ze względu na aktualny stan zdrowia. Ciekawość nie jest dobrym powodem do zadawania pytań.
- Wiele osób transpłciowych nie poddaje się operacji zmiany płci, dlatego niczego nie należy przyjmować za pewnik. Zbuduj z pacjentem pozytywną relację, zanim zaczniesz z nim na te tematy rozmawiać, o ile w ogóle jest to konieczne.
- Nie bój się przeproszać, jeśli pomylisz czyjąś płęć.
- Nigdy nie żartuj na temat wyborów pacjenta, ani nie bądź w tej kwestii niemiły.
- Zmiana płci jest jedną z dziewięciu chronionych prawnie cech, a na mocy ustawy o równości z 2010 roku (Equality Act 2010) mamy odpowiedzialność zapewnić osobom transpłciowym godziwą pomoc.

Pokazanie komuś, że jesteś bezpieczną osobą do rozmowy polega na zastosowaniu odpowiedniego języka.

„Czy możemy porozmawiać o Twojej historii transpłciowości?”

Oznaki kliniczne

Prawdopodobne oznaki kliniczne	Rozważ
Krwawienie z pochwy i ból miednicy u transmężczyzn	Objawy te mogą wystąpić jako komplikacje pooperacyjne na skutek pooperacyjnych zrostów, w połączeniu (lub bez) z objawami żołądkowo-jelitowymi lub objawami endometriozy i/lub dysfunkcji mięśni dna miednicy.
Duszność	Transmężczyzna: Częstsze występowanie ze względu na możliwe obwiązywanie biustu. Transkobieta: Może nosić gorsety, aby uzyskać bardziej kobiecą sylwetkę.
Ból brzucha	Komplikacje wynikające z samoleczenia lekami bez recepty zakupionymi w Internecie.
Odwodnienie	Należy rozważyć przedawkowanie hormonami ze względu na środki moczopędne i czynniki hamujące androgeny. Komplikacje związane z zażywaniem leku, w tym produktów pochodzących z czarnego rynku / stosowania sterydów.
Samookaleczenie	Transmężczyzna: Wyższy wskaźnik samookaleczeń wymierzonych w biust. Transkobieta: Samookaleczenie wymierzone w genitalia / usunięcie penisa / jąder.

Ulotka ta przedstawia jedynie wycinek zagadnienia. Aby uzyskać więcej szczegółowych informacji na temat oznak klinicznych u osób transpłciowych wejdź na link: www.ambulanceLGBT.org/resources/supporting-trans-people